

Николай ДАМДИНОВ

БАГШАДАА

РСФСР-ий Гүрнэй шагтай лауреат Бурядай АССР-ий арадай поэт Николай Дамдинов урэн нийтэ зоной дунда дэлгэрхэн олон дуу бэшхэй. Тэднэйнь нэгэн—Багшадаа.

Алтан үзэг номоо нэһэн Арбатайхан наһан бэлэй. Уран туужа хэшэлүүднай Уулын сэдэр аршаан бэлэй. Зүүдэн гүлмэр ухаамни Зүбөөр залаа минни багша.

Одон шэнги һаруул бэлэй. Сэнгүү эдир зүрхыемни Сэсэн болгоо минни багша. Улад зоной тэнюун түби Утгахадаа сэнгүү юумэл. Жаргал өөдэ зүдхэлгэмнай Жабхалантай хэрэг юумэл. Замбууланта замыемни Заажа үгөө минни багша.

РЕПОРТАЖ

«ХЭРМЭХЭНД» УДЭШҮҮЛЭЭ

Мэдээ ороһон саһгаа хойшо ябаһан саалтаа үхибүүдэд дахые бу гайхас. 6—7 нәһәтэйше һаа, юртэмсэ дээрэ мүнхэлжэ, бүхы мэдэрэлээрэ хүгжэжэ ябаһан хүнүүд ха юм.

— Ехэл һайн гээш, Владик! — гэлдэн, танилсажа байтарнай, үхибүүдэй шарайда яаха аргагүй баярай тэмдэг бин боложо, бизнээ орхин: — Ольга Дмитриевна-аа! — гэлдэд гүйдлээшэ. Харан гэрээмнай, урин һайхан нидэртэй, үдхэн хурибтар үһэтэй эхэйр ясли-сад руу ержэ ябаба. Тэднэй уулзалгые һаана амарханаар харахын аргагүй, сэдхэл сооки амархан бэда, мэдэрэлэй хүбшэрэй хан гэзэг дайражархэо һэн.

Хургуулида орожо, хурагшад баран болохонмай. Багша Лениндэ Баглаа сэтгэ табиһанмай. Дүримөө мэдэжэ, «Дүрбэ», «табанууды» абахабди. Багшаая, гэртхинээ Баярлуулжа ходо ябахабди! С. БАЛДУЕВАЙ фототэюд.

ХҮЛЭГТӨӨ УРГА ХАЯЯЛ!

ҮХИБҮҮДЭЙННАН урда үргэн дэлүүн үүдэн сэлгигээд урлагжа байна. Улыгэрэйхэр хэлбэл, энэ тусгаар үүдэн даа. Барас хээтэй, барихада, адха халима мүнгэн баруултай. Алтан, мүнгэн тоборуулгаар һинлэжэрхнэн, толгой мээрүүлгэ тоо бодолготой. Магнэ дээрэн мантан энэ хонхо маната агаарые хонгө шэнхнээгээрэ даха эхэн, үхибүүдые дохёнон: «Үдэртнай үндэр бороороо урээ, үгэтэ хүнжэлөө хуу татан халгыт, үдшэ бэлдэн сүүнхэнүүдэ үшөө, үшөө дахин шалгажа бүрдүүдэ, ара норгандаа үргэлжэ, томоотойгоор ахалалагтыт».

мэ залхуушые байгаагүй, үхибүүдэ ажалша бэрхээр хураха, энэнь наһанайнь хэрэг гэжэ ойлгоһон, холые хараһан түрэлхидые хэлэһэн гэжэ һанахаар. Багадаа ехээр ажал хэһэн хүн наһан соогоо муу ябадаггүй байгаа юм. Ажал хүүлжэ, ажалда дуратайгаар хүмүүжүүлжэ тушаа мүнөө тон лэ үзбэ эрилтэ табигдаад байна гээш.

Ингэжэ бэшхэдээ, хорьол-гушаад онуудые доосоого элээр һанаадхнаб. Шөгын хойморой нотагуудта эхин хургуулин багша ябаһан үе сагаа һанахада, аргагүй һонин даа. Тэрэ үедэ иматал үхибүүд хургуулида хурадаг байгаа бэшэ, харин һаншагаа бууралтажа эхилһэн эхэ, эсэгээрнэ, үгэдэ, хүгшэд хубисхалай һайхан нэбшөөндэ абтан, үзэг бэшг шудалжа, шэнэ байдалые угажа байгаа.

Ажалтай талаар бидэ өһөдөө ямар байгаа хабнид гэдэн һонирхол эндэ гаража болохо. Энэ һонирхолдо тобишоһоор харюусаха бол, нимэ нэгэ ижшээ дурдалтай. Тон жаа байханаа хойшо унайн утаан соо ябажа, энэ үнарые һайшаадаг болоһонмай уулам эхэ Эхэ ороһонгоо анхилаае бүхы бөөһингэ клеткэ, атом бүри шэнгээһэнэти адли байгаа гэжэ һанахаар юм. Үхибүүн байханаа хойшо залхуугай урхалаа ороогүй һаа, ямаршые хүн ямаршые үе сагта ХҮН нэрээ үндэр дээрэ абажа ябаһан ба- та.

Мүнөө сагай багшанар атаархамаар байдалда хүдэлнэ. Ном һудар элбэг, һайнаар хүдэлжэ бүхы арга боломжо хуу бин. Гүрэн гүрэмнай багшанарай байра байдалые һайжаруулжа гэжэ саг үргэлжэ оролодо бишу.

Би баһал орёо ажабайдалай гүнзэгы үһанда тамарһан шэнгээр, нэгэ шэнгэн алдажа, нэгэ шохогод гэн өдөө гаралжа, ябаһан байхаб. Өөрнө эндүү алдуун байгаа. Тэрэнэ саг соогоо ойлгожо абадаг зантай байхалаа, гүнзэгы уһые тамаржа гараха шадалтай, ажалай арга шадбаритай байжа болобо. Унайн утаан соо үнээ һаадаг, алтан тариа хададаг, үбэ саһалад, мүнөөш хүртээр гол ажалтайгаа хажуугаар хуллэ бушхатаргаа «хафа» ажаллаа хэдэг байһанни ехэл тухатай, үдэр бүрини нүхэр боложо үгэдэг. Хүшэр хүндэшые һаа, бүхы бөөы бүрмүһэн хүдэлгөн — нимэ ажабайдал зантагүй һайн эсэстэ асарна. Хуби залаһангаа үндэртэ гараад байхалаа, ажал хүсэл хоёртоо баярые хүргэхөөр байдаг. Зүгөөр эдэ хоёрни хоёр далимни шэнги намайе энэ үндэртэ хүртэр дэгжүүжэ асараал даа. Хүнэй наһан соо энэ хоёр лэ бүхы замдаш ханрижа ябабал, найдалтай, шамайе шабарта унагаахагүй, салдан бөөр шала шабхалуулахагүй гэжэ хэлбэл, энэ һайрханаан бшэ, урда ябаһан газаршанай хойтуулдаа һанаагаа зобоод, «ойлгооройгыт даа» гэдэн үнэн зүрхэнэй үгэ байна.

Мун хорин гэжэ соо эхин ба дунда хургуулинуудаар багша ябаһан хүн халда нигжэ хэлжэ үндэлтэй хаб. Гадна араб жэлдэ номой хэлбэлдэ хургуулинни номуудай редактораар хүдэлөө, үчөг- нигүүдэй авторшые болоһон байһам. Һүүлэй арбад жэлдэ үхибүүдэй урап зоһолой слёдуудта хабадлаһана, һонирхолтойшые, харюусалгайшые хэмжэ ябуулга үнэгэрхын хажуугаар хүү- гэдтэ зориулан шүүлжэ, раскал, пөэмэ гэхэ мэтын бүтээлнүүдые бэшээл, ном болгожо, эдир уншагшадай анхарада табинаб.

Харин энэ үедэ хургуулинууднай хүг- жэлтынгөө шэнэ шатада гараад, һурал- салайнгаа хараануудые табинхай, шэнэ жэнгирээгээр дохёо-хоһонгоод жэнгир- лэжэл байна хэбэртэй. Хормойдоо шууха үе саг болоо, яаха аргагүй болоо. Нимэ үндэр үе сагтаа ээргэ аллахын тула тэднэйнгэй «арга мэхэдэ» орохогүй, өөрөөл уртыга хэлтгөө урга хаяха саг ерээ.

Зай, хүнлэтэ үхибүүд, гэр бүлнхид, багшанар! Тааналаа шэнэ замдаа шэнэ зоригтой, амжалттай ябахынтай хүсэһэ! Ц.Д. ДОНДОКОВА, Бурядай АССР-ий арадай поэт.

ОНЬОН УГЭНҮҮД

Бүтүүе тааха—эрдэм, Бүгдые мэдэхэ—улаан. Бэхнээ үгэ гарадаггүй, Бэһнээшээ гарадаг. Эхнээ эрдэмтэй гарадаггүй, Эрдэмдэ хурадаг. Ухаа далай номһоо эхитэй, Уһан далай булагһаа эхитэй. Хун хурадаг юм, Хур хунадаг юм. Хураһан—гэрэлтэй, Хураагүй—гэмшэлтэй. Хурагалтай хүн Толон соо ябаха, Хурагалгүй хүн Манан соо ябаха.

УРДАА ХАРАХА ХҮМНЭ

Иимэл хүнүүдые урдаа хараха зонмай гэжэ улад нэрлэдэг бэш аал даа. Нэгтэ шэлэһэн мэргэжлээ орхин-гүй, бүхы наһаара улад зондо алба хэжэ абадагуд хото, худөө нотагуудта олон шуу даа.

Евдоким Иванович Савинский багшын ажалда бүхы наһаа зориулаа. Арбан долоотойһон хүбүүн эбахадаа, эхин классан багша болоо һэн. Дайнай урда уеын залуушуул багша болохо гэ- шүүшэ гэж үндэрөөр согнэдэг байһан ехэ мэдээжэ.

Савинский партин даабараар пропагандаст болобо. Тигр- бэшые багшынгаа ажалые һанаһан Евдоким Иванович дүшэн зургаан ондо хургуу- линда бусаа бэлэй. Дахин лэ эхин хургуулине дагша болобо. Түрүүн Хара-Уһан гэжэ газарта, удаан Нуга гэжэ хурундаа хүдэлөө.

БУДАМШУУМНАЙ

ЭНЭ БУДАМШУУМНАЙ яахадаа мүнөөдэр газетын нисурта гарабб гэжэ, хүндтэ уншагшад, бу гайхаархыт. Мүнөөдэр Эрдэм мэдэсын үдэр — бүгдэд арадын һайн- гэдэ хадань шог ётовоо саа- нахана инуугаа, барантай хамта баясахаа, хамгайтай хамта хатархаа ерээб. Боллоо бээб.

ЗАМАЙНГАА ДЭБТЭРЫЕ ИРАХАДАМНИ...

ябасагаагаб, һайн юумэ эл- гэдэг даа. Мүнөө үөнэ нийтин малай тэмэлые элбэг дэл- бээр бэлдэхэ үрдхын түлөө хуёе нотагуудта эр- шэтэй шанга тэмсэл болоно. Олон нотагуудта хурагшад- шые эхшүүлээ дүтангүй, энэ тэмсэлд хам ороһонхой байгаа һэн. Жэшээ, Түнхэ- нэй районий Харбянуудай хургуулин 10-дахи классай хурагшад Должее Буянта, Машкева Саяан, Сыренова Леонид, Галтава Баатар гэгшэд нотагайгаа ажахын комсо- мол-залуушуулай эвенодоо хураар худалаар хэлжэ үзөө- гүй халда аяхабид даа. Эгээл зохидоор һайндрые тэмдэг- пэдын тула дутуу дунданууд даа ахарха хэрэгтэй гэжэ Илхич багша хурадаг нэ- мнай даа.

— Здрате! — гэжэ урда- һаам харюусаба. — Юу хэншэ? — Түлэе ообоолон байнам, — гэжэ хубүүн харюу үгэбэ. — Абашин хаанаб? — Ажалдаа. Эжим — баһа ажалдаа. Хуу — ажалдаа. Гэрээ бишхэн дүү басагемни, хүг- шэн эмэ бин, — гэжэ хубүүн амьһа Дөрүүлэн, намда хоёр- рбэб. — Хэн гэжэ нэрэтэйбши! — Ал гэдэр... Эхэ, эсэгынгээ үгэдэ ингэ- жэ өөрнөө һанаһаар ажалла- жа байһан хубүүн хожомоо- шые нимэ замдаа урхал даа гэжэ һанаба. Хүн бүхэн имээр лэ үхибүүдэ хураг- даа һаа, гол һэн даа. Тедэ Алгэдэй түлэгээ ообоол- жо байхада, тэе холошоо тэ- рэнэй ээргэ, халта ахашые хубүүдэ бумбэгэ эрьюулан, һахы һалаг гүйдлэжэ байгаа һэн.

— Эрдэмдэ, минни үбгэн эсгэ Алсгар Мархай гэжэ би- мэдэ шэрүүншээр хандана гэжэ һанадаг байһан хүм. — Ажал хэгты, хара бар- наагууд! Нааданһаа ехэ олзо гарадаггүй юм. Бөө өгөөд, төө тарган, түхэрэн гуятай гэжэ Эдын районий түб хуу- ринда эбахадам, хуушанам нэгэ танил гэмэр-гүтар гэжэ һэн. — Тедэ хэнэй гэмээр зал- хуу болоно гэжэ һананаг? — гэжэ асуугааб. — Хэнэй гэмээр! — Хэн мэдэб. Тимэ та- бисуртай болошоо юм бэш аал! — гэжэ тэрэ танилин дала мурөө хабшадаг гүлээ һэн. — Шинни хубүүн хэдэдахи класста хуранаб?

— Долоодохидо. — Гэртэе юумэ хэдэг гү? Уһаа асардаг гү? Түлэгээ халалда гү! — гэжэ дээрэ дээрэ рлэннэ асуужархнаб. — Гэртэе юумэ хэдэ дура- гүшгүт. Түлэгээ һангамни ха- халдаг, уһааһа асардаг. — Тедэ ши өөрөө юу хэдэ- дэг хүмши! Эхнэртээ эгээл хүндэ ажаллаа хүүлээд байха- даа, эсгэ хубүүн хоёр юун гэдэн эршүүлү гэмшэб, инхэ- дэ? — гэжэ өөрнө ээмэлжэ эхилэмсэрни, гэнтэ хайша-

эрхэ гүбэ. Гэр соогоо орой- лоод, тэрэмни түргэн намһаа холодоо һэн. — Энэхэн үзэгдэлһөө эман тобиолол хэлтэйб гэжэ элр бээб! Эсгэ хүнэй өөрнө бодото элжээ ямаршые аман хурагһаһаа үнэтэй бэш аал? — Харин энэхэдэ тэд һөөргэ жэшээнуудтэй аһалхан ушар- һан байхаб. Яруунын районий Нарһата хурундаа Белооро- доотон гэжэ эбтэй эетэй айл бин. Үбгэннине һамганһаа урид ажалһаа ерэдэг. — Зай, эршүүл, — гэжэ ху- бүдтээ хандаха. — Гэртхи ажалла хэдэ байна гүбди? — Хээбди, Түлэгээ хахал- жа бираагүйбди. Гэшүүнэтэй, бүхэ түлээн байшоо, — гэжэ хубүүдынь гэмтэйшгээр мэд- дүүлжэ. — Барга даа. Арайл бага- нууд байнат. Хойто-саада жэл- нээ хубүүднине амаршые шүүр- хые бутара хахалхархидэг болоно бээб даа. Тинхэдэ- тнай абтанай амарха гүби даа, — гээд, эсгэнь газашаа- гаржа, гартта нелб о жо ерээд, сообо хуөөрөө үнөөхи шүүрхынье зада хахалад ха- жархарха. Тинхэдэнь хубүү- дынь түлэгээ оруулжа, пеза- шэһингээ хажуудахи хайрсаг соо ахалха.

— Зай, эршүүл, мамингаа ерхээд, эдлээгэ шанжар- гэрэг лэ даа, дутуу дундаа һүүлдэ ухашалсуужабди...

М А Н А Й АДРЕС, ТЕЛЕФОНУУД, ИНДЕКС: 670000

г. УЛАН-УДЭ ул КАЛАНДАРИШВИЛИ, 23, редактор—2.50.96, приемная—2.54.54, зам редактора—2.68.08, зам редактора—2.62.62, отв. секретарь—2.50.52, секретариат—2.66.76, отделы: партийной жизни—2.34.05, пропаганды—2.56.23, промышленности и строи- ства—2.61.35, сельского хозяйства—2.64.36, 2.63.86, советского строитель- ства и быта—2.69.58, культуры и школ—2.60.21, 2.57.63, информации—2.60.91, переводов—2.54.93, писем и селькоров—2.67.6, корректорская—2.33.61, выпускающие—2.35.95

Республиканская типография Государственного комитета Бурятской АССР. Издательство полиграфической и книжной торговли г. Улан-Удэ, ул. Ленина, 88. Н-02549, Заказ № 201. Индекс 0468